

EXPRES

Nr 203 (1473) ROK V.

ILUSTROWANY

SRODA

Nasz stosunek do Nowych Niemiec

Jak podawaliśmy wczoraj, w Berlinie odbyła się na zakończenie III Kongresu SED potężna manifestacja. Na manifestacji z ramienia KC PZPR przemawiał członek Biura Politycznego ob. E. Ochab, który powie...

- Nowy statut Partii
● Plan 5-letni
● Manifest do narodu

Uchwały SED

wzywają Niemców do walki o pokój i zjednoczenie kraju

BERLIN. — Jak już donosiliśmy, w poniedziałek po południu zakończyły się obrady III Zjazdu Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności. Na posiedzeniu poniedziałkowym uchwalono jednogłośnie rezolucję w sprawie zadań SED w obecnej sytuacji. Rezolucja zatwierdza program polityki Partii w walce o pokój i jedność Niemiec.

ra i dąży do tego, aby rozpętać wojnę w celu zdobycia hegemonii światowej. Dowodem tego jest brutalna agresja na Korei i wzrost gorączki zbrojeniowej. Nowa wojna imperialistyczna — czytamy w manifestacji — przyniosła Niemcom jedynie śmierć i zagładę. Celem narodu niemieckiego jest pokój i budowa nowego życia. O pokój należy jednak walczyć. Pokoju należy bronić. Na czele potężnego obozu walczącego o pokój stoi naród radziecki. Obowiązkiem Niemców jest uczestniczyć w walce o pokój, wyżyć wszystkie siły celem utrwalenia pokoju w Europie. W ten sposób wymażemy naszą historię czną winę i zapewnimy Europie pokój. W walce tej musi brać udział cały naród niemiecki. Jak długo jednak Niemcy są rozbite, jak długo część narodu niemieckiego ma być armią kolonialną imperializmu, tak długo Niemcy będą ogniskiem niepokoju w Europie.

sam pokojowy rozwój jaki rozpoczął się w NRD, objął całe Niemcy. Jako czołowy oddział narodu niemieckiego SED występuje w obronie elementarnych interesów wszystkich Niemców. Manifest kończy się apelem o kontynuowanie walki w obronie pokoju, o dalsze zbieranie podpisów pod Apelem Sztokholmskim, o przygotowanie się do II Światowego Kongresu Obróbców Pokoju. Wybór władz partyjnych SED. BERLIN. — We wtorek odbyło się pierwsze posiedzenie Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, na którym dokonano wyboru władz naczelnych partii. W skład Biura Politycznego SED weszli Wilhelm Pieck, Otto GROTEWCHL, Walter Ulbricht, Franz Dähle, Heinrich Rau, Friedrich Ebert, Wilhelm Zaisser, Fred Oelssner i Herman Matern. Sekretarzem generalnym Komitetu Centralnego SED został Walter Ulbricht. Na przewodniczącą Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej wybrany został Herman Matern. Przewodniczącym Centralnej Komisji Rewizyjnej został Fred Oelssner.

Odsłonięty w dniu 23 bm. w Poroninie pomnik Włodzimierza Lenina. Fot. AR

Apel do kapłanów i katolików

Księża polscy piętnują wyczyny agresorów amerykańskich na Korei

WARSZAWA. — Ruch solidarności z narodem koreańskim, walczącym o swoją wolność, ogarnął cały kraj, znajdując wyraz w dalszym rozszerzaniu i pogłębieniu pracy wielomilionowej rzeszy obrońców pokoju, w masowym zbieraniu funduszy na rzecz ofiar agresji amerykańskiej, w stanowczych protestach przeciwko agresorom. Krakowscy księża, członkowie Zw.

Bojowników o Wolność i Demokrację, powzięli na specjalnym zebraniu uchwałę, w której dają wyraz swemu głębokiemu oburzeniu z powodu zbrojnego najazdu anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych na Koreę. Potępiamy ten najazd — czytamy w uchwałach — jako sprzeczny z pojęciami o człowieczeństwie i naszym posłannictwem. W imię ideałów, którym służymy, domagamy się natychmiastowego zaprzestania bombardowania spokojnych miast i wsi, nieszczęśliwych dzieci, kobiet i starców.

Centrala londyńska płaćła dolarami...

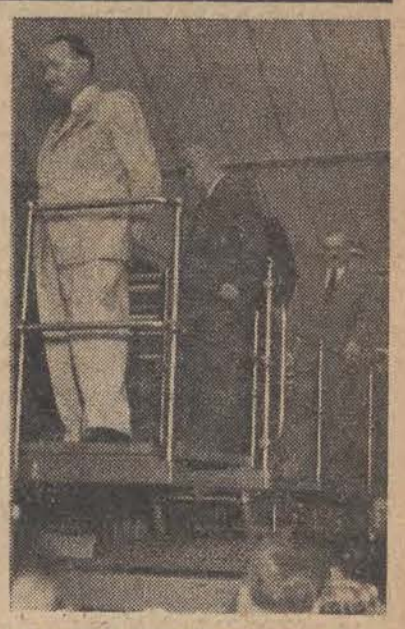
Szpieg angielski

stanie przed Sądem Wojskowym w Warszawie

WARSZAWA. — Przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie stanie w dniu 26 bm. Władysław Sliwiński, oskarżony o prowadzenie działalności szpiegowskiej i dywersyjnej.

Sliwiński, obywatel polski, będąc płatnym agentem wywiadu angielskiego Military Intelligence 6, z polecenia swych mocodawców przybył w 1947 roku transportem repatriacyjnym do Polski, gdzie zorganizował szeroko rozgałęzioną sieć wywiadowczą. Agentami Sliwińskiego zostali b. członkowie współpracujący w okresie okupacji z wywiadem niemieckim i gestapo grup akowskich „Cecylii” i „Lupaszi”, członkowie dywersyjnej bandy Orlika, agenci andersowscy, dawni dwójkarze i elementy białogwardyjnie. Przy pomocy swych agentów Sliwiński zbierał wiadomości szpiegowskie z dziedziny wojskowej, gospodarczej i politycznej. Przesłał on do centrali szpiegowskiej w Londynie 45 raportów wywiadowczych o dyslokacji, liczebności i uzbrojeniu jednostek Wojska Polskiego, o rozmieszczeniu baz zaopatrzenia wojskowego, dane o rozmieszczeniu waż-

nych obiektów przemysłowych, i ich produkcji, o kolejnictwie i stanie dróg oraz o taborze komunikacyjnym. Oskarżony utrzymywał stałą łączność z centralą szpiegowską w Londynie, otrzymując stamtąd zadania i instrukcje wywiadowcze oraz fundusze na finansowanie roboty szpiegowskiej. Oprócz działalności wywiadowczej sieć szpiegowska Sliwińskiego przygotowywała z polecenia centrali londyńskiej szereg zbrojnych zamachów terrorystycznych. Grupa ta zaopatrzała była w broń i amunicję. Sliwiński otrzymywał za swą działalność szpiegowską stałe wynagrodzenie. W ciągu roku wypłacono mu 6.600 dolarów i ponad 450 tysięcy złotych.

W dniu Święta Odrodzenia Prezydent RP Bolesław Bierut dokonał otwarcia Domu Słowa Polskiego. Na zdjęciu Prezydent Bierut, premier Cyrankiewicz, wicepremier Minc i Marszałek Rokossowski oglądają największą w Polsce maszynę rotacyjną w chwili po jej uruchomieniu. Foto AR

W 6-ą rocznicę śmierci P. Findera i M. Fornalskiej

6 lat temu 26 lipca 1944 r. zginęli od kul zbirów hitlerowskich, czołowi działacze podziemnego ruchu robotniczego Paweł Finder i Małgorzata Fornalska. Paweł Finder był w okresie okupacji hitlerowskiej jednym z organów zatorów Polskiej Partii Robotniczej, a po śmierci Nowotki stanął na jej czele, jako sekretarz generalny. Małgorzata Fornalska należała do najbardziej oddanych sprawie klasy robotniczej, droga jej wiodła od SDKPiL poprzez KPP do działalności pod okupacją hitlerowską w szeregach PPR. Oboje byli pełni poświęcenia, zapali i wierności idei marksizmu-leninizmu. Zginęli, lecz pamięć o nich żyć będzie wечно w polskiej klasie robotniczej.

Uroczystości w Tiranie

Tydzień przyjaźni z Polską obchodzi naród albański

TIRANA. — Uroczysta akademія w Tiranie zainaugurowała Tydzień Przyjaźni z Polską - Albańską. Na akademii przybyli m. in.: premier Rządu Albańskiego Enver Hodża, członek Rządu, członkowie Biura Politycznego i komitetu centralnego albańskiej partii pracy, generalicja, przedstawiciele placówek dyplomatycznych ZSRR i krajów demokracji ludowej i inni. Referat poświęcony 6-ej rocznicy Manifestu PKWN i przyjaźni albańsko-pol-

skiej wygłosił albański wiceminister Spraw Zagranicznych - Michał Prifti. Długoletniemu oklaskami nagrodzono w części artystycznej występy artystów polskich - Hesse Bukowskiej, Adam czewskiego i Ottoczko. Miasta i wsie albańskie przybrały odświętą szatę. Ulice udekorowane są flagami polskimi, albańskimi i radzieckimi, portretami Stalina, Bieruta i Hodży oraz transparentami na cześć przyjaźni polsko-albańskiej.

Dalsze klęski agresorów

Wojska ludowe Korei maszerują na Fusan

Kim Ir-sen gratuluje zwycięskim oddziałom

LONDYN. — Korespondent agencji Reutera przy sztabie Mac Arthura donosi, że wojska północno-koreańskie na zachodnim odcinku frontu posuwają się szybko naprzód i zajęły szereg miejscowości m. in. miasta Haenam i Kurye. Haenam leży w końcu półwyspu koreańskiego w odległości kilku zaledwie mil od morza i 20 mil na południowy wschód od Mokpo, bazy morskiej, którą wojska północno-koreańskie zajęły w poniedziałek. Kurye leży w odległości 20 mil na północ od Suncheon, portu Korei Południowej. Z Kurye oddziały wojsk północno-koreańskich skierowały na wschód w kierunku Suncheon, skąd prowa-

dzi szosa do Fusan, głównej bazy zaopatrzeniowej wojsk amerykańskich. Korespondent Reutera stwierdza, że manewr oskrzydlający wojsk północno-koreańskich, posuwających się wzdłuż południowo-zachodnich równin Korei poważnie zagraża systemowi obronemu wojsk amerykańskich w południowo-wschodniej części Korei. Na froncie centralnym wojska północno-koreańskie zajęły miasto Poun, położone w odległości 32 km na północny wschód od Taidżonu, biorąc do niewoli wielu żołnierzy amerykańskich oraz zdobywając znaczne ilości sprzętu wojennego.

Zajęcie Jongdöngu, położonego w odległości 40 km na południowy wschód od Taidżonu, usunęło — jak stwierdza korespondent Reutera — główną przeszkodę z drogi Armii Ludowej, która posuwa się na południe w kierunku Taegu, tymczasowej stolicy Korei Południowej. Jongdöng oddalony jest od Taegu o 80 km w linii powietrznej. PEKIN. — Jak donosi radio Phenjan, generał Kim Ir Sen, dowódca naczelny koreańskiej Armii Ludowej, ogłosił rozkaz dzienny, w którym gratuluje formacjom Armii Ludowej z okazji wspaniałego zwycięstwa pod Taidżonem.

Apel do rolników

WARSZAWA. — Sprzet żółci zbliża się ku końcowi. Żyto jest już prawie całkowicie skoszone i zwiezione z pola. Obecnie w pełni odbywa się zwózka pszenicy. Jednocześnie z zakończeniem żniwa kłbki PGR i spółdzielnie produkcyjne rozpoczęły pierwsze omloty, dając w ten sposób przykład indywidualnym gospodarstwom chłopskim, że omloty należy rozpoczynać natychmiast po sprzęceniu żniwa. W związku z tym Ministerstwo Rolnictwa i RR wystosowało specjalny apel, w którym wzywa Państwowe Gospodarstwa Rolne, spółdzielnie produkcyjne oraz wszystkich chłopów, aby natychmiast po żniwach przystąpili do prac omlotowych, aby wszyscy wykorzystali należycie maszynę porządkującą, aby — gdy przyjdzie czas siewów jesiennych — byli do nich należycie przygotowani i za mieli dobre ziarno, które przyniesie im lepsze plony i większy dochód.

Przodujący obywatele naszego kraju

W gościnie u Prezydenta

W salach Belwederu odbyła się uroczysta dekoracja odznaczeniami Budowniczych Polski Ludowej

W cisze nasyczonego letnim upałem belwederskiego parku pa dają słowa Prezydenta Bieruta — „Nie ma i nie będzie trwałszych wartości nad te, które tworzy myśl ludzka i praca ludzka”.

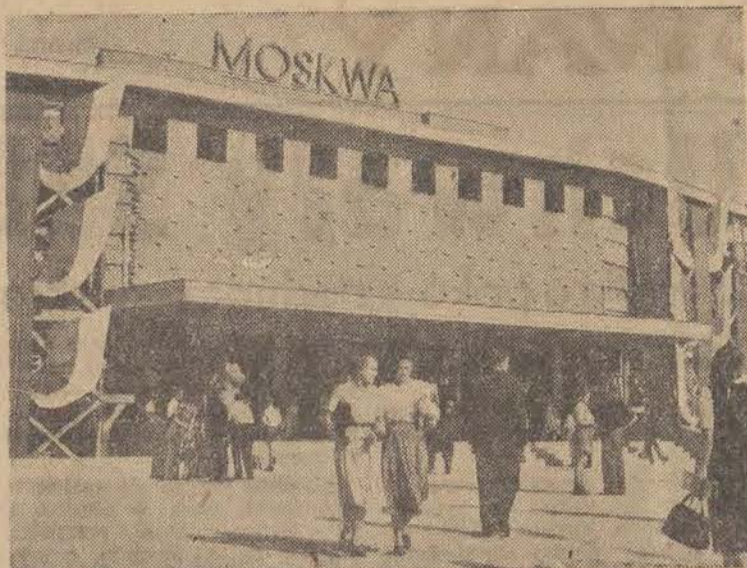
Przez 50 lat wciela w życie Franciszek Fiedler — wybitny działacz robotniczy, niegdyś członek SDKPiL zasady rewolucyjnej teorii Marks-Lenina. Pomaga milionom ludzi przyswoić sobie zasady marksizmu-leninizmu, szerzy ich zrozumienie wśród szerokich mas Polski Ludowej jako redaktor naczelny teoretycznego pisma KC PZPR — „Nowe Drogi”.

Wspaniały zryw entuzjazmu polskiej klasy robotniczej odpowiedział na pełne głębokiej wiary w szczęśliwą przyszłość ludzi pracy, wezwaniu przodującego górnika — Aprysa. Jego zapal jest jeszcze wciąż podstawą nowych zobowiązań tysięcy robotników miast i wsi.

Rewolucyjny przewrót w murarstwie zapoczątkowała szerzo na przez Michała Krajewskiego zespołowa metoda pracy.

Do stałego zwiększenia troski o lepsze zbiory mobilizują miliony rolników z całej Polski wspaniałe wyniki uprawy buraków średniorolnego chłopa Mazura.

Ci ludzie odznaczeni najwyższym zaszczytem — mianem Budowniczego Polski Ludowej —

22 lipca odbyło się w Warszawie, przy ul. Puławskiej otwarcie przedterminowo przez robotników PPB na Święto Odrodzenia wykończonego i oddanego do użytku nowego kina — „Moskwa”. Jest to obecnie największe i najpiękniejsze kino stolicy.

Otwarcia kina dokonał Minister Kultury i Sztuki Stefan Dybowski. „Nie jest przypadkiem, że kino to otrzymało zaszczytne imię — „Moskwa”. Takie było życzenie budujących je robotników, tym dali oni wyraz swemu przywiązaniu i miłości do państwa socjalizmu, do państwa przodującego w walce o szczęście całej ludzkości, o pokój i sprawiedliwość społeczną — do Związku Radzieckiego.

znajdują się w parku belwederskim. Otrzymują z rak pierwszego Obywatela Polski Ludowej emblemat swego odznaczenia — w środku promienistej Złotej Gwiazdy, przybranej czerwono - białymi proporczykami — postać robotnika, dzier-

żąc go młot i czerwony sztandar rewolucji.

Wraz z Budowniczymi Polski Ludowej w parku belwederskim znajduje się kilkadziesiąt osób — przodowników pracy i racjonalizatorów z wielu zakładów pracy w Polsce.

Gości ich — najlepszych obywateli — w szóstą rocznicę wyzwolenia kraju — pierwszy Obywatel Polski Ludowej.

Choć w salach Belwederu nastrój jest pełen radosnej zabawy, rozmowy, jakże rozbrzmiewają w tych salach nie są blade.

Helena Górniak, wychylając się zza oficjalnych Prezydenta przodowników pracy, — mówi poważnym głosem — „Wiecie co, towarzyszu — to rzeczwiście ważna sprawa — wciągnąć do produkcji jak najwięcej kobiet. Ja stałam się o Waszych słowach na ten temat. One są dla mnie wskazówką, jak aktywizować nasze kobiety”.

Helena Górniak, jest jedną z

pracujący w ich fabrykach. — Krętać i wyszukiwać!

Jednakże w tej chwili obaj panowie wraz z wieczorowym strojem włożyli na siebie maski dobrotliwych staruszków i z rozrzuconiem przypominają pani domu dawne czasy.

— Pamięta pani, jak to trzydzieści lat temu galopowało się pabianicką szosą? Siedziałem wtedy na koniu, niby młody ulan, a dziś... Ot, rozły się człowiek trochę. Rozumie pani: zła przemiana materii! — westchnął gruby pan Martin i, zatrzymawszy lokaja, położył sobie na talerzyk trzającą porcję kawioru.

Po zakąskach podano w filiżankach zupełnie pieczarkową, potem łososie z rusztu sauce holandaise, następnie indyczki z kaszankami i świeżą sałatą a na deser brzoskwinie a lą Melba.

Cicho przesuwały się lokaje napełniając opróżnione kieliszki białym winem do ryby, czerwonym do mięsa. Do brzoskwiń podano w końcu szampa.

— Eleganckie przyjęcie! — pomyślała w duchu pani Łucja, siedząca pomiędzy panem domu, a dyrektorem Korzyckim.

W tej części stołu nastroje, mimo obfitości dobrego alkoholu były mniej ożywione. Obecność małomówniej, niby uśmiechniętej, a jednak pełnej powagi Heleny Karwiczowej jak gdyby mroziła bez troskę gości. Za to przy drugim końcu stołu bawiono się doskonale.

Przym wodził tutaj kapitan Wolbrzycki. Jego doskonale facecje w koszarowym trochę stylu wywoływały wybuchy śmiechu zgorszonych niby pań.

FRANCISZEK TYCNER — GDYNIA: — Nauczyciele szkół podstawowych, którzy wyróżnili się swoją pracą zawodową lub społeczno-polityczną, mogą zaawansować na stanowiska w szkolnictwie średnim, ale po uprzednio odbytym kursie, o którym wiadomości podaliśmy. Jeżeli pragnie Pan być przyjęty na kurs — należy się zgłosić do Wydziału Szkolnictwa przy prezydium Rady Narodowej, gdzie poinformują Pana w sprawie przyjęcia Go.

M. SĘKOWSKA — JEZÓW: Jeżeli Pani kłopoty gospodarcze nie znalazły dostatecznego posłuchu w Zw. Samopomocy Chłopskiej — może Pani zwrócić się do lokalnej Rady Narodowej.

GENOWEFA GAJEK — OPATÓW: Kursy dla młodszych pielęgniarek prowadzone są przez Polski Czerwony Krzyż. Powinna Pani napisać bezpośrednio o informację do tej instytucji — adres Piotrkowska Nr 236.

KAZIMIERZ CHABŁOK — KŁODZK: Podajemy adres — Korpus Kadetów, KBW, Warszawa (6). Byłoby wskazane, aby przed wystanieniem podania, zgłosił się Pan do miejscowej RKU, gdzie udzielił Panu bliższych informacji.

EWA ŚWIECKA — CZESTOCHOWA: W sprawie kursu dla pielęgniarek powinna Pani się zgłosić do Polskiego Czerwonego Krzyża, gdzie udzieli informacji o terminie i warunkach przyjęcia.

Oby takich jak najwięcej!

Prezydent RP, Bolesław Bierut podejmował w Belwederze przodowników i racjonalizatorów pracy z całego kraju, wybitnych przedstawicieli świata nauki, sztuki i kultury oraz czelowych sportowców polskich. Podczas przyjęcia Prezydent RP osobiście udekorował odznaczonych w ub. roku orderami „Budowniczy Polski Ludowej”. Na zdjęciu Prezydent RP dekoruje Franciszka Fiedler, jednego z najstarszych i najbardziej zasłużonych działaczy polskiego ruchu rewolucyjnego. Foto-AR

Życie i walka Juliana Marchlewskiego na taśmie filmowej

Dużym osiągnięciem kinematografii dokumentalnej jest zrealizowana ostatnio opowieść filmowa o życiu i walce Juliana Marchlewskiego, w reżyserii L. Perskiego.

Operując umiejętnie fotografią, dokumentem archiwalnym, rzeźbą i obrazem, realizatorzy filmu rzekli nie tylko sugestywny obraz, ale i wyraziście, z dużą siłą oddali rolę i znaczenie walki i pracy J. Marchlewskiego.

O rozwoju i rozmachu współzawodnictwa pracy w hutnictwie, przy tzw. szybkich wytopach stali — mówi średniometrażowy film pt.

„Mistrzowie szybkich wytopów” w reżyserii R. Banacha. Bohaterami filmu są czelowi hutnicy, M. in. wspomina tutaj wytopiarczy z huty „Północ” — Wadula, który porwany przykładem wytopiarczy Badury, po cięciu za sobą kolektyw ludzi pracujących przy piecu i po pokonaniu wielu trudności, wprowadza szybko ściowe wytopy zarówno na swej zmianie, jak i na innych, jako stałą metodę pracy.

Sredniometrażowy film „Budujemy rudowęglowce” w reżyserii St. Możdżeńskigo, obrazuje budowę pierwszej serii rudowęglowców na naszych stocznicach.

ANDRZEJ ŻAŃSKI

Buchnął z niej olśniewający blask srebra i kryształów, stojących na ogromnym stole. Aż jarzący jest ich blask, odbity od śnieżno - białego koronkowego obrusa, bo z góry, z olbrzymiego żyrandola, leje się cały potok elektrycznego światła.

A tam, na samym końcu stołu, ledwie widoczna wśród zamieci kwiatów, srebro, zastaw, siedzi ciemnowłosa kobieta o siwiejących skroniach, w czarnych koronkach, spokojna, imponująca, władca.

Nawet ci, którzy jej nie znają, zgadują bez trudu, kim jest ta wytworna dama, uśmiechająca się lekko na widok weno dzających gości.

Karwiczowa, witając swoich gości, robi to z wdziękiem, ale i z godnością.

Pani Łucji ścisza krótko dłoń, ale za to jednak dłużej przytrzymuje w swojej drobnej ręce Anny.

— Proszę zajmować miejsca! — komentuje wesoło gospodarz.

Miejsca wyznaczała sama Karwiczowa. Karteczka z napisem: „Anna Stamińska” widnieje między nakryciami kapitaną Wolbrzyckiego i Jerzego Ortena.

Ten ostatni jest mile tym faktem zaskoczony.

W ogóle zastanawiał się długo i wahał, czy przyjąć zaproszenie, jednakże kres je go rozterce położyła Helena Karwiczowa, telefonując do niego.

— Musi pan koniecznie wpaść do nas dziś wieczorem. Jeśli już nie ze względu na Henryka, proszę to zrobić dla mnie! Szczerze się ucieszę, jeśli wśród tylu obcych, znajdzie jedną bliską sobie twarz...

To ostatnie, serdecznym głosem wymówione zdanie przeważało. I oto inżynier Orten siedzi teraz u boku pięknej panny i jest szczęśliwy, że nie odrzucił zaproszenia Karwiczowej.

Obok pani domu siedzą: z jednej strony stary przyjaciel jej męża, dyrektor Mees, z drugiej Martin. Mees jest siwiutki jak gołąb, ale ma oczy drapieżnego ptaka.

Rzecz zastanawiająca! Okrągłutki, tłuściutki pan Martin wygląda na pierwszego rzutu oka bardzo dobronie i sympatycznie. Ale i on ma w spojrzeniach coś ze starego jastrzębia. Takie oczy mieli kiedyś piraci i właściciele statków, handlujący niewolnikami. Jest w nich twardość, chytryść i bezwzględność.

— Są twardzi i bezwzględni — mówią też o panu Meesie i Martinie robotnicy,

38)

Przygody Witeka i Wacka

WITEK: — Wymarujemy wóz, żeby się osie nie zapaliły..
WACEK: — Ale przed tym namaluję cię na drzwiach od chlewa!

WITEK: — No jak tam?
WACEK: — Głowa trochę w prawo...
O tak! I już obraz gotów!
MŁYNARZ: — Podoba mi się...

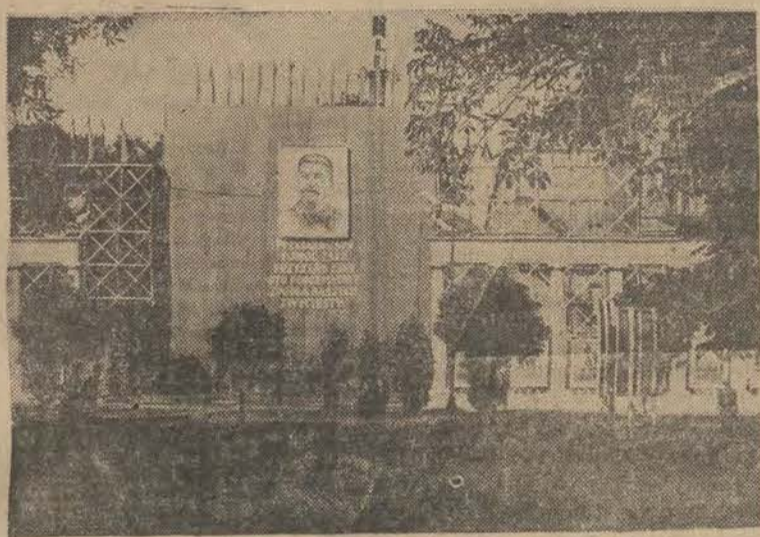

MŁYNARZ: — Kupię ten obraz!
WACEK: — Jeśli się wam podoba, to weźcie go sobie darmo.
WITEK: — My nie handlujemy!

WUJ: — Co się tu dzieje? Wóz nie smarowany, smarowidła nie ma, a gdzie drzwi do chlewa?
WACEK: — Młynarz je wziął..

Zwiedziłeś już Wystawę?

Wystawa Gospodarcza Planu 6-letniego cieszy się niesłabnącym powodzeniem. Oto widok z pasaży na Aleje Kościuszki.

Kamień węgielny wmurowany

Domki wśród ogrodów

Budujemy nową kolonię na Stokach

W piątek o godz. 16-ej odbyło się uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod mającą się rozpocząć budowę 200 domków jedno-, dwu i trzy rodzinnych w osiedlu im. Juliana Marchlewskiego na Stokach. Cała kolonia ma być oddana do użytku przed końcem 1951 roku. W bieżącym roku wykończy się całkowicie pierwszych 26 domków, zaś dalszych 70 zostanie wykonanych w stanie surowym.

Plan budowy nowej kolonii został opracowany zgodnie z najnowszymi koncepcjami urbanistycznymi, uwzględniającymi wszelkie potrzeby mieszkańców. Domki tonąc będą w zieleni własnych ogródków, a całe osie

dle będzie wyposażone we wszystkie urządzenia komunalne i socjalne, zapewniające ludziorom pracy należyta wygodę i odpoczynek. (I)

Nie poznamy swego miasta

Sensacyjny projekt przebudowy śródmieścia

Na rogu Piotrkowskiej i Daszyńskiego stanąć ma reprezentacyjny gmach Rady Narodowej

Przed niewielką wystawą sklepową przy ul. Piotrkowskiej 85 gromadzą się przez cały dzień grupki ludzi, przyglądając się plastycznej makiecie śródmieścia Łodzi i żywo ją komentując.

Bo też makietą tą jest swego rodzaju rewelacja. Przedstawia ona projekt przebudowy śródmieścia, które ma całkowicie zmienić swój wygląd.

Pośród hipotecznych „budynków” uwagę przykuwa monumentalny w stosunku do innych gmach, wznoszący się na rogu Piotrkowskiej i Daszyńskiego. Na karteczce widnieje napis: Prezydium R.N.

Niski jednopiętrowy budynek narożny pod numerem 100, gdzie mieści się obecnie Zarząd Nieruchomości, zostanie rozebrany. Na miejscu zaś dzisiejszej Gospody Ludowej i kina „Wisła” powstanie wielki gmach, w którym znajdzie pomieszczenie Rada Narodowa m. Łodzi.

Budynek przy ul. Daszyńskiego I nie ulegnie rozbiórce. Przez odpowiednie połączenie architektoniczne wkomponuje się go w całość powstającego gmachu R.N. W sali obecnego kina „Wisła” powstanie prawdopodobnie mała sala zebrań Rady, zaś w dalszej części gmachu wybuduje się dużą salę, mogącą pomieścić do 2.000 osób.

Będzie ona przeznaczona na publiczne sesje Rady Narodowej. W środku gmachu przewidziany jest olbrzymi hall, pokryty wielką szklaną kopułą, podobną kształtem do kopuły Politechniki Warszawskiej.

Ogródek Gospody i teren po dzisiejszej remizie strażackiej połączy się z parkingiem, tworząc w ten sposób wielki plac,

który otrzyma nazwę Placu Wyzwolenia.

W ten sposób, w samym centrum miasta otrzymamy olbrzymi reprezentacyjny plac, którego centralnym punktem stanie się monumentalna budowla Prezydium R.N., a wszystkie agendy Rady Narodowej byłyby skoncentrowane w jednym czworoboku.

Podobny plac powstanie zresztą i na skrzyżowaniu ulic Piotrkowskiej i Stalina, na miejscu stojących tam dzisiaj niskich domków. Tutaj efektywnym zakończeniem placu ma być kilkupiętrowy budynek władz administracyjnych.

Zaś między ul. ul. Stalina i Zwirki stanie olbrzymi budynek kina.

Wszystkie te projekty wymagają rzecz prosta zatwierdzenia nadrzędnych czynników. Poza tym trzeba również rozwiązać sprawę mieszkań zastępczych dla lokatorów, zamieszkujących budynki przeznaczone do rozbiórki.

Jeśli wszystkie te sprawy uda się załatwić pomyślnie, za kilka lat nie poznamy śródmieścia Łodzi — tak wypięknije... (x)

Łódź otrzymała nowoczesny Ośrodek Zdrowia

Pogotowie pielęgniarskie i apteka czynna przez całą dobę

Do specjalisty

udajemy się już na Aleje Kościuszki 48

Dnia 21 lipca r.b. otwarty został przy Al. Kościuszki 48 III Ośrodek Specjalistyczny Ubezpieczalni Społecznej. Ponad 140 tysięcy ludzi, zamieszkałych na terenie komisariatów III, VII i IX będzie tu mogło zasięgać porad od 8-ej rano do 8-ej wieczór u lekarzy wszystkich specjalności.

Nowy ośrodek urządzono według ostatnich zdobyczy techniki i medycyny oraz zaopatrzone w takie przyrządy, jakich do tej pory nie posiada żadna lecznica ani przychodnia.

Równocześnie w tym samym gmachu otworzyła swe podwoje nowoczesna apteka zajmująca całe podziemie, parter i pół

pierwszego piętra. Wspaniałe urządzenia, jak chłodnia, magazyny i laboratoria, a zwłaszcza laboratorium analityczne, zajmujące się kontrolą lekarstw fabrycznych, czynią z niej czołową aptekę uspołecznioną Łodzi. Apteka czynna będzie od 1 sierpnia r.b. przez całą dobę.

W nowo otwartym Ośrodku

czynne są narazie tylko gabinety: chirurgiczny, ginekologiczny, okulistycki i zabiegowy. Od 1-go sierpnia zaczną pracować pozostałe, jak laryngologiczny, urologiczny, neurologiczny itd.

Innowacją jest znajdujący się tu gabinet stomatologiczny, przyjmujący pacjentów na operacje jamy ustnej oraz jedyna dla całej Łodzi — komisja ginekologiczna.

Najbardziej jednak racjonalizatorskim pomysłem, który na pewno spotka się z ogólnym zadowoleniem, jest otwarcie na parterze budynku gabinetu zabiegowego i pogotowia pielęgniarskiego. Obie te instytucje rozpoczną pracę również w sierpniu.

Pogotowie pielęgniarskie będzie czynne przez całą dobę, udzielając pomocy tak na miejscu jak i w domach. Skończą się więc zmartwienia i kłopoty chorych, którym zapisano np. zastrzyki, a którzy nie wiedzą dokąd się udać po pomoc na całą nierz dobę.

Nie zapomniano też o inwalidach i ciężko chorych. W Ośrodku czynna jest winda, z której mogą oni korzystać. (i)

Baraki buduje MPB dla przyjezdnych robotników

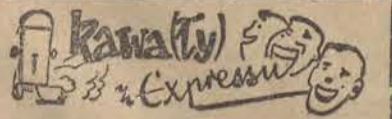
MPB stara się jak może o zapewnienie robotnikom, przybyłym spoza Łodzi odpowiednich warunków mieszkaniowych. Oprócz miasteczka barakowego przy ul. Deotymy, w którym mieszka już około 400 robotników, kończy się obecnie pracę przy budowie nowych baraków przy ul. Towarowej.

Znajdzie tu pomieszczenie dalszych 150 robotników. (m)

Trzeba zawrzeć umowę o pracę z pomocnikami domowymi

Związek Zawodowy Pracowników Samorządowych w Łodzi rozsyła już formularze umów o pracę osobom, zatrudniającym pomocnicze domowe.

Jeden z egzemplarzy umowy o pracę codawca zatrzymuje po podpisaniu dla siebie, drugi otrzymuje pomocnica domowa, trzeci natomiast egzemplarz należy zwrócić do Zarządu Związku w przewidzianym terminie.

Pan Hipolit jest po raz pierwszy w życiu w Warszawie. Stał na moście Poniatowskiego i spogląda w fale rzeki. Dla mieszkańca Łodzi dla którego największym zbiornikiem wody jest... basen pływacki, taka rzeka to nie byle jaka atrakcja.

— Ach, jaka piękna jest ta wasza Warta! — zwraca się Hipolit zachwycony do przechodnia.

— Jaka Warta?... Przecież to Wisła!

Pan Hipolit przechyła się przez most, wpatrując się uważnie w nurty rzeki i powiada:

— Ma pan rację... Nie zauważyłem... To rzeczywiście Wisła.

W pewnym cyrku popisuje się na arenie bruchomówca. Pewnego dnia inspicjent melduje dyrektorowi:

— Panie dyrektorze, bruchomówca nie będzie dziś występował. Tłumaczy się, że nie może mówić...

— Boli go gardło?

— Nie, brzuch...

Bary i kawiarnie

wyrastają w Łodzi jak grzyby po deszczu

Łodzi przybyło w ostatnich dniach pięć nowych placówek gastronomicznych.

Poza kawiarnią „Akademicką” i barem „Tuszyńskim”, które otwarto na początku bieżącego miesiąca, otrzymaliśmy czynne od kilku dni jadalnię-bary „Kolejowy” przy ul. Kopernika, „Fabryczny” przy zbiegu ulic Traugutta i Kilińskiego oraz „Bankowy”, mieszczący się w lokalu dawnego „Cafe-Ciout”. Ostatnia jadalnia miała

być uruchomiona jedynie na okres trwania Wystawy, aby za pewnić przybyłym wycieczkom tanie i smaczne posiłki. Po wyremontowaniu lokalu postanowiono jednak przedłużyć jej „życie”. Dzięki temu uzyskamy jeszcze jeden lokal zbiorowego żywienia.

Do końca bieżącego roku Łódzkie Zakłady Gastronomiczne uruchomią w Łodzi około 20 lokali gastronomicznych, w tym dwie kawiarnie. (m)

